

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **A., s. r. o.**, so sídlom T., IČO: X., zastúpenej **JUDr. M. B.**, právne služby, s. r. o., so sídlom Č., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/228/4411-22439/2011/993168-r z 23. februára 2011, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. augusta 2011, č. k. 21S/34/2011-24, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 17. augusta 2011, č. k. 21S/34/2011-24 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) zastavil konanie o žalobe žalobkyne proti rozhodnutiu žalovaného z 23. februára 2011, č. I/228/4411-22439 /2011/993168-r, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – Daňového úradu Martin č. 666/231/95142/10/Sum z 15. decembra 2010, ktorým správny orgán prvého stupňa vydal dodatočný platobný výmer o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 04/2007 vo výške 42.113,82 eura.

Rozhodol tak, keď z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že rozhodnutie žalovaného bolo v daňovom konaní doručované splnomocnenému zástupcovi JUDr. E. K., daňovému poradcovi a advokátovi, do vlastných rúk a doručené bolo dňa 07. marca 2011. Doručenie bolo zrealizované na prvý pokus, teda bez toho aby došlo k uloženiu zásielky po prvom neúspešnom pokuse o doručenie a po opakovanom doručení.

Krajský súd zistil, že v súlade s ustanovením § 250b ods. 1 OSP posledný deň lehoty na podanie žaloby na pošte alebo osobne na súde bol 07. mája 2011. Keďže tento deň pripadol na sobotu, koniec lehoty na podanie žaloby sa presunul na pondelok 09. mája 2011. Žalobca podal žalobu osobne na Krajskom súde v Žiline dňa 10. mája 2011 (č. 1. 1 súdneho spisu).

Nakoľko osobitný zákon, v tomto prípade zákon č. 511/1992 Zb., o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o správe daní a poplatkov“), neobsahuje žiadne špeciálne ustanovenie o tom, že by lehota na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti OSP bola dlhšia ako dva mesiace, krajský súd musel konštatovať, že žaloba bola podaná oneskorene, a preto konanie pri aplikácii § 250d ods. 3 OSP zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože nemala v konaní úspech.

Žalobkyňa podala v zákonnej lehote proti tomuto uzneseniu krajského súdu odvolanie majúce za to, že žalobu podala v posledný deň lehoty na jej podanie a to v zmysle údajov, ktoré jej oznámil jej splnomocnený zástupca v daňovom konaní. Domáhala sa opätovného preskúmania dôvodnosti a zákonnosti napadnutého uznesenia a následne jeho zrušenia a vrátenia veci Krajskému súde v Žiline na ďalšie konanie.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania v danej veci je rozhodovanie o žalobe proti rozhodnutí správneho orgánu v zmysle druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 až § 250k OSP), pričom rozhodnutie žalovaného nebolo preskúmané v merite veci z dôvodu nesplnenia procesnej podmienky spočívajúcej vo včasnosti podania právneho prostriedku – žaloby.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva povinnosť žalobcu podať žalobu na súde v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Ide o lehotu procesnoprávnu, čo znamená, že lehota je zachovaná aj v prípade, že žaloba adresovaná súdu bola v posledný deň lehoty podaná na pošte. Pod pojmom „oneskorene podanej žaloby“ v zmysle § 250b ods. 1 OSP treba rozumieť, že žaloba bola podaná po dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje i inú lehotu. Zákon zároveň vylúčil možnosť odpustenia zmeškania tejto lehoty.

Podľa § 9 ods. 3 zákona o správe daní a poplatkov daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu. Zástupca koná osobne, ak z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že za zástupcu môže konať aj iná osoba; na takéto konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom. Konanie inej osoby v rozsahu udeleného plnomocenstva sa považuje za konanie zástupcu.

Podľa § 17 ods. 5 zákona o správe daní ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom pre celé daňové konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne v daňovom konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť jemu i jeho zástupcovi.

V prejednávanej veci z obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zhodne so zisteniami krajského súdu mal preukázané, že žalobkyňa mala v daňovom konaní splnomocneného zástupcu pre celé konanie,

a to na základe splnomocnenia zo dňa 10. novembra 2010 vystaveného advokátovi a daňovému poradcovi JUDr. E. K., a že tento zástupca rozhodnutie žalovaného riadne prevzal dňa 07. marca 2011, pričom posledným dňom na podanie žaloby v zmysle § 57 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bol pondelok 09. mája 2011.

Najvyšší súd sa zároveň stotožňuje s názorom krajského súdu o doručovaní rozhodnutia v rámci daňového konania, a zároveň dáva do pozornosti, že v namietanom prípade nemohlo dôjsť ani k naplneniu dikcie druhej vety § 17 ods. 5 zákona o správe daní a poplatkov, pretože žalobkyňa v danom konaní pri doručovaní rozhodnutia žalovaného nemala nič osobne vykonať (k tomu pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 310/07 - www.concourt.sk).

Krajský súd preto správne konštatoval, že žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného podaná 10. mája 2011 bola vzhľadom na dátum doručenia tohto rozhodnutia splnomocnenému zástupcovi žalobkyne v súlade s prvou vetou § 17 ods. 5 zákona o správe daní a poplatkov (07. marec 2011), vzhľadom na ustanovenie § 250b ods. 1 OSP, podaná oneskorene.

Po preskúmaní spôsobu a rozsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu a s ohľadom na dôvody, ktoré žalobkyňa uviedla v odvolaní, najvyšší súd nezistil taký jeho výklad a aplikáciu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a zákona o správe daní a poplatkov, ktoré by mohli vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 ústavy. Najvyšší súd sa vzhľadom na uvedené skutočnosti nedomnieva, že by skutkové alebo právne závery krajského súdu v predmetnej veci bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne.

Vychádzajúc zo skutkových zistení a citovaných zákonných ustanovení bola preto žaloba žalobkyne v danom prípade podaná nesporne oneskorene a pokiaľ Krajský súd v Žiline podľa § 250d ods. 3 OSP z dôvodu oneskorene podanej žaloby konanie zastavil, rozhodol vecne správne.

Tvrdenie žalobkyne, že žalobu podala v posledný deň lehoty na jej podanie, a to v zmysle údajov, ktoré jej oznámil jej splnomocnený zástupca v daňovom konaní, je v tomto smere bez právneho významu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobkyňa v odvolacom konaní úspech nemala a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli a ani mu zo zákona ich náhrada neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o u z n e s e n i u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková